

Til Skatteudvalget,

København 10. marts 2022.

Skatteministeren har i svar til Skatteudvalget den 1. marts kommenteret på udvalgets spørgsmål nummer 58 fra den 3. februar. Spørgsmålet er foranlediget af vores henvendelse til udvalget den 31. januar vedlagt notat fra konsulentvirksomheden Deloitte.

Ministeren fastholder i sit svar, at den nuværende formulering i L106 er udtryk for minimumsimplementering. Vi mener ikke, det er tilfældet, og vi opfordrer udvalget til at søge emnet yderligere belyst.

Konklusionen i ministerens svar er baseret på følgende præmis:

1. Momsfritagelsen er personlig for kunstneren
2. Muligheden for at benytte en lavere momssats er bredere formuleret end muligheden for at momsfritage. Derfor kan det faktisk at andre lande lægger reduceret sats på forvaltningsorganisationerne ikke bruges som indikation på, at Danmark kan momsfritage forvaltningsorganisationerne
3. Fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes, men det er der ikke rum til i denne situation
4. Forvaltningsorganisationerne er hidtil blevet anset for ikke at levere ydelser mod vederlag

Vi må konstatere, at de væsentligste konklusioner i ministerens svar bygger på skatteministeriets fortolkninger af andre – og ældre – domme end UCMR-ADA.

Samtidig forstår vi ikke, hvordan muligheden for en reduceret momssats er bredere end momsfritage, når det eksplicit nævnes, at der kan indrømmes reduceret sats på "royalties til forfattere, komponister og udøvende kunstnere". Ministeriet kunne have argumenteret for, at det alene er royalties til kunstnere m.fl. der kan være omfattet af reduceret sats – ikke royalties opkrævet af forvaltningsorganisationer.

Endelig er den tvivl om grundlaget for forvaltningsorganisationernes hidtidige momsfritage, som det kommer til udtryk i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, ikke nævnt eller behandlet. På dette punkt er redegørelsen derfor også udtryk for ministeriets egen fortolkning.

Der har efter vores vurdering aldrig været juridisk grundlag for at momsfritage forvaltningsorganisationerne ud fra en argumentation om, at de ikke leverer ydelser mod vederlag. Vi vurderer fortsat, at ministeriets forklaring ikke er den korrekte gengivelse af den egentlige årsag til momsfrigørelsen for forvaltningsorganisationerne.

Som både vi, en lang række andre organisationer, Dansk Erhverv og skatteministeren selv har nævnt i redegørelsen, er det afgørende, at Danmark ikke forlader en stand still momsfrigørelse på et utilstrækkeligt belyst eller direkte fejlagtigt grundlag.

Efter vores opfattelse kan en minimumsimplentering bygge på følgende principper inden for EU-retten:

1. Momsfrigørelsen er personlig i den forstand, at den oprindelige ydelse skal være frembragt af en momsfrigørelse kunstner. Meddelelse af licens til benyttelse af en sådan ydelse er ikke personlig
2. Muligheden for at benytte en reduceret sats er udtryk for præcis dette. At ordlyden i de to bilag til direktivet er forskellige, er ikke udtryk for en tiltænkt forskel – muligheden for at fritage er lige så bred som muligheden for en reduceret sats, fordi modtagelse af royalty er vederlaget for at have meddelt en licens, og det er momsfrigørelset, når royalty i sidste ende tilfalder en momsfri kunstner.
3. Forvaltningsorganisationerne har været momsfrigørelset hidtil ud fra denne argumentationskæde

Vi vil opfordre udvalget til at bede ministeren redegøre for, at Skat klart og utvetydigt kan udelukke disse tre principper på andet grundlag af andet end ministeriets egen tolkning. Hvis ministeriet ikke er i stand til dette, er der netop rum inden for princip 3 om minimumsimplentering, hvor undtagelsesmulighederne bør udnyttes.

Det er således muligt at bevare momsfrigørelse for forvaltningsorganisationer inden for EU-retten.

Ib Konrad Jensen
Kommunikationsdirektør